

Written by - முருகப்பதி -
Monday, 05 August 2019 22:10 - Last Updated Monday, 05 August 2019 22:21

புன்னகை தவழும் முகம். தமிழில் பச்சினால் கும்பந்தையின் மழலை உதிரும். ஆழந்த அமைதி. இலக்கிய நண்பர்களான அரவணகைக் கும் வார்த்தைகள். இந்த அடையாளங்களுடன் வாழ்ந்த நண்பர் உபாலி லீ லாரதன் அவர்களை இனிமலே ஒளிப்படங்களில் தான் பார்க்க முடியும்! இனிமலே நிகழும் மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்த உரகையில் பச்சுபொருளாவார். தமிழ் – சிங்கள இலக்கியப் பரிவர்த்தனை முன்னர் ஒருவழிப் பாதையாகத் தான் இருந்தது. அந்தப் பாதையை இருவழிப் பாதையாகவும் இருக்கை ஓசையாகவும் மாற்றியவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒருவர் உபாலி லீ லாரதன். அவரது மறவுச் செய்தி எமக்கு ஆழந்த துயரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இலங்கையின் மலையகம், உயிர்த்தியாகங்களினால் பசுமையானது மட்டுமல்லாமல், இலங்கைப் பொருளாதாரத்திற்கு அறுபது சதவீதமான அந்நிய சலவாணியையும் ஈட்டித்தந்தது. ஆனால், அதற்குக் காரணமாக இருந்த மக்கள் அவலமான வாழ்க்கைதான் வாழ்ந்தனர். இன்றும் கிட்ட ஒரு ஐம்பது ரூபாய்க்காகவும் போராடவண்பி நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

1977 இல் பதவியிலிருந்த அம்மையாரின் ஏகபுதல் வணிக காகவநே நுவரலீயா – மஸ்கலிய எனப் புதிய தரேதல் தாகுதி சிங்களப் பேரின ரீதியாக உருவாகப்பட்டது. அதன் பின்னணியில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விஸ்தீரணம் கொண்ட தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த மலையகக் காணிகளை அபகரித்து, பெரும்பான்மை இனத்தவருக்கு வழங்கும் சதியை அன்றைய அரசுமறே கொண்டதால் வெடித்த போராட்டத்தில் பொலிஸாரின் துப்பாக்கிச் சட்டக்கு பலியானவர்தான் சிவனுலெட்சுமணன் என்ற தொழிலாளி. அந்த டெவன் தோட்டப்போராட்டம் குறித்து கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. தி. ஞானசகேரன் எழுதிய கருதிமலை அந்தப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட குறிப்பிடத்தகுந்த நாவல்.

இன்னொருக்கடி உச்சம் பெற்ற அந்தப் பிரதேசத்தில் பிறந்து இலக்கியப் பிரவசேம் செய்தவர் தான் அண்மையில் மறைந்துவிட்ட உபாலி லீ லாரதன். ஆனால், அவரிடம் இனக் காரணம் இருக்கவில்லை. அப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் – சிங்கள மக்களிடத்தில் தோன்றிய இனமறுகளினால் அவருக்குக் கிடத்தபுத்திக்கொள்முதல் இன ஐக்கியம் தான். அங்கு நீண்டகாலம் வாழ்ந்த மலையால், தமிழை பச்சுவதற்கும் வாசிப்பதற்கும் கற்றுக்கொண்டார். ஆனால், தனது தனிப்பட்ட தேவைகை காக அவர்

Written by - மருகபதி -

Monday, 05 August 2019 22:10 - Last Updated Monday, 05 August 2019 22:21

கற்கவில்லை. அவரிடத்தில் சமீபகம் சாரந்த ஆழமான பார்வை இயல்பிலேயே இருந்திருக்கிறது. மலையைத் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டமையால்தான் அவரால் தேகஹட்ட - தேயிலைச்சாயம் என்ற நிலையையும் எழுதுமுடிந்தது. தனது தொடக்ககால வேலையைத் தலவாக்கலையில் ஒரு அச்சகத்தில் ஆரம்பித்திருக்கிறார். இங்கு மலையைத் தமிழ் மக்கள் சிறிந்து வாழ்கிறார்கள். இங்கிருந்து நாடாளுமன்றத்திற்கும் பிரதிநிதிகள் தெரிவாகின்றனர். சி.வி. வலுப்பிள்ளையிலிருந்து சந்திரசேகரனிலிருந்து இன்றைய மல்லியப்பி திலகர் வரையில் அதனை நாம் அவதானிக்கலாம். உபாலி லார்தன் பணியாற்றிய அச்சகத்தில் தமிழ்ப்பிரசுரங்களும் அச்சிக்கப்பட்டமையால் அவரால், தமிழை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்திருக்கிறது. அதிர்ந்து பச்சைத் தெரியாதவர். அதனால் எளிமை அவரது இருப்பிடமாகியது. பின்னாளில் அவரது வாழ்க்கைத் தலநகரில் மருதானையில் அமர்த்துள்ள கொடகேபுத்தகசாலையிலும் அதன்பதிப்புகம் சாரந்தும் தொடங்கியதும் தன்னிலங்களில் வசித்த தமிழ் - முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களது நண்பரானார்.

“நீ சூத்தமாயிட்டே. ஆமா, தெருவிலே நடந்து வரும்போது எத்தனை தடவை அசிங்கத்தைக் காலால் மிதிச்சுடறோம். அதுக்காகக் காலையா வெட்டிப் போட்டுடறோம்? கழுவிட்டுப் பிஜை அறக்கைக் கட்டிப் போறோமே. சாமி, வேண்டாம்னு வரெட்டவாச் செய்றா? எல்லாம் மனசுதாண்டி.. மனசு சூத்தமா இருக்கணும். உனக்கு அகலிகை கதை தெரியுமோ? ராமரோட பாதத்துளி பட்டு அவ புனிதமாயிட்டாள்னு சொல்லுவா. ஆனா, அவ மனசாலே கெட்டுப் போகலை. அதனால்தான் ராமரோட பாதத்துளி அவ மலேபேட்டுது. கெட்ட கனவு மாதிரி இதை மறந்துடு. உனக்கு ஒண்ணுமே நடக்கலை. எதுக்குச் சொல்லேன்னா, வீணா உன் மனசும் கெட்டுப் போயிடக் கூடாது பாரு... கெட்ட கனவு மாதிரி இதை மறந்துடு. உனக்கு ஒண்ணுமே நடக்கலை”

